

عنوان مقاله:

بررسی مضمون وطن در شعر ملک الشعراء بهار و رشید سلیم خوری (شاعر قروی)

محل انتشار:

همایش ملی ملک الشعراء بهار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

منصوره شیرازی - گروه فقه و حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، رودهن، ایران

محمدرضا آبیاری - دانشجوی کارشناسی ارشد مخابرات سیستم - دانشگاه صدرا، مولف مجموعه غزل خون بها

خلاصه مقاله:

وطن از دیرباز به عنوان مهمترین مضمون شعری شاعران آزادی خواه مطرح بوده است. ملک الشعراء بهار از شعراء مشروطه، مضمون وطن را در جلوه های گوناگون به تصویر کشیده است. وی با توجه به اوضاع داخلی کشور، بیگانگان را مورد انتقاد قرار داده و از افتخارات و مظاهر فرهنگی ایران یاد و به ارزش های دینی و مذهبی افتخار می کند. وی در آینه ی ادبیات خود، زبان وطن خویش می شود. رشید سلیم خوری از شعراء مهجر، شاعر دیگری است که عشق به وطن با روح و خون وی در آمیخته و قلبش به یاد وطن می تپد و شهرتش را وامدار شعر وطنی اش می داند. شعر وی رنج هایی است که بر ملت عرب وارد شده که در طی آن روح یک مبارز ملی با انگیزه ای قوی جریان دارد. در دیوان هر دو شاعر اشعار فراوانی با موضوعات وطنی، سند اندیشه وطن گرایانه و صدای بلند آزادی خواهی شان است. در این مقاله بر آنیم با توجه به اینکه عشق به وطن در اشعار هر دو شاعر موج می زند و هر دو برخاسته از عصری هستند که وطنشان گرفتار حضور بیگانگان یا نابردان حاکم است؛ و نیز با در نظر گرفتن وجود تفاوت زبانی، محیطی و همسانی های بسیار در نگرش آنان به وطن، به بررسی این مضمون در شعر این دو شاعر ملی گرا بپردازیم.

کلمات کلیدی:

وطن، ملی گرایی، ملک الشعراء بهار، رشید سلیم خوری (شاعر قروی)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868118>

